

Regler, der direkte tager Sigte paa at modvirke, at Førerne kører i træet Tilstand. Dernæst rammer Reglerne kun den Træthed, der skyldes Overanstrengelse ved længere Tids Motorkørsel, men ikke f. Eks. den Træthed, der skyldes, at Chaufføren har forsømt at benytte sin Fritid til Hvile og Søvn.

Udvalgets Flertal (*Bach, Friis, Fritsche, Lucas, Mensen og Sparle* samt *Christiansen, Hedelund, Nielsen, Paulsen, O. Pedersen, Th. Pedersen og Steenbjerger*) er af den Formening, at der bør gives en almindelig, for al Motorkørsel gældende Bestemmelse om Kørsel i træet Tilstand, og stiller derfor Forslag til en saadan Regel (se vedføjede Bilag). Ligesom det er forbudt den, der er beruset eller i højere Grad spirituspaavirket, at føre Motorkøretøj, bør det samme efter Flertallets Mening gælde den, der befinder sig i en saadan Trætheds- eller Sløvhedstilstand, at han er ude af Stand til at føre Motorkøretøj paa betryggende Maade. Da man staar uden sikre Erfaringer, har man dog ikke anset det for rigtigt straks at gøre Reglen saa vid, at den omfatter alle Tilfælde af Træthed, men man har begrænset den ved at fremhæve en Række Aarsager til Trætheds- eller Sløvhedstilstanden. Fælles for de fremhævede Aarsager er, at de er objektivt paavise- lige, og at Føreren paa Forhaand kan og bør vide, at han af disse Aarsager er eller kan komme i en saadan Tilstand, at han er uskikket til at føre Motorkøretøj. Opregningen af Aarsager kan naturligvis ikke være udtømmende, og der er derfor tilføjet »eller af lignende Aarsager«. Udenfor Bestemmelsen falder saadanne Anfald af Træthed eller Ildebefindende, som ikke kan henføres til en objektivt paaviselig og forudseelig Aarsag. Det er en Selvfølge, at Føreren ogsaa i disse Tilfælde straks bør indstille Kørslen, indtil han paany er i normal Tilstand, men man er betænkelig ved for Tiden at foreslaa, at saadanne Tilfælde gøres til Genstand for Strafforfølgning (medmindre de har givet sig Udslag i Overtrædelse af Færdselslovgivningen iøvrigt). Mulig kan indhøstede Erfaringer senere føre til, at ogsaa disse Forhold optages i Bestemmelsen.

Man skal særlig med Hensyn til Udtrykket »forudgaaende Nydelse af Spiritus« bemærke, at forsaavidt Føreren er beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, falder hans Kørsel ind under Motorlovens § 24. Det citerede Udtryk tager derimod navnlig Sigte paa Spiritusnydelsens Eftervirkninger, den Trætheds- eller Sløvhedstilstand, som indtræder, efter at de direkte Følger af Spiritusnydelsen er ophørt, og som — ofte forstærket ved utilstrækkelig Søvn — gør vedkommende uskikket til at føre Motorkøretøj. Denne Tilstand vil ikke kunne rammes af Motorlovens § 24. Men desuden vil den foreslaaede Bestemmelse finde Anvendelse paa Spirituspaavirkning, som vel ikke er saa væsentlig, at den er strafbar efter Motorlovens § 24, men som dog i Forbindelse med andre Aarsager gør Føreren uskikket til at føre Motorkøretøj paa betryggende Maade.

Ved »hidsende eller bedøvende Midler« tænkes væsentlig paa narkotiske Midler som Kokain, Morfin og Opium.

Flertallet er klar over, at det efter Omstændighederne vil kunne være vanskeligt at føre Bevis for Overtrædelse af en Regel som den foreslaaede. Man skal saaledes anføre, at det som oftest næppe vil være muligt at konstatere Trætheden alene ved en Lægeundersøgelse, en saadan vil formentlig normalt kun faa subsidiær Betydning. Ved Bevisførelsen maa Vægten lægges paa at klargøre, om Føreren i Tiden før Overtrædelsen har ført Motorkøretøj i et saa langt sammenhængende Tidsrum, at han maatte kunne indse, at han ikke kunde føre Motorkøretøj paa betryggende Maade, om han af andre Grunde har været overanstrengt, om han ikke har faaet tilstrækkelig Søvn o. s. v. Dette vil nødvendiggøre, at